NORAKSTS
Lieta Nr.115021114/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2015.gada 16.janvārī

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Laila Gulbe rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektores I.Pētersones 2014.gada 28.jūlija lēmuma Nr.22/11/L-18713 „Par /pers. A/ sūdzības izskatīšanas rezultātiem" atcelšanu, un

k o n s t a t ē j a :

[1.] 2013.gada 9.oktobrī VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa nosūtīja SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, (turpmāk – Sabiedrība) valdes loceklim /pers. A/ uz viņa deklarēto dzīvesvietu brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, norādot, ka Sabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi, kuriem iestājies izpildes termiņš, ir Ls 217538,34. Tā kā Sabiedrībai ir saskatāmas maksātnespējas pazīmes, /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) pienākums ir saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu iesniegt maksātnespējas pieteikumu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.
2013.gada 16.decembrī VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa informēja Sūdzības iesniedzēju, ka, pastāvot Sabiedrības maksātnespējas procesa pazīmēm, līdz 2013.gada 11.novembrim tiesā nav iesniegts maksātnespējas procesa pieteikums. Par minēto pārkāpumu paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 166.^{35} pantā. Sūdzības iesniedzējs uzaicināts ierasties uz administratīvā protokola sastādīšanu 2014.gada 8.janvārī.

[2.] 2014.gada 13.janvārī VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļas inspektore S.Treiere sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BS001639 (turpmāk- Protokols) fiziskai personai - Sūdzības iesniedzējam.
Protokolā norādīts, ka VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa nosūtīja Sabiedrībai uz juridisko adresi un tās valdes loceklim – Sūdzības iesniedzējam uz viņa deklarēto dzīvesvietu brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu, jo Sabiedrības darbībā saskatāma Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā minētā pazīme – Sabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš. 2013.gada 16.decembrī saskaņā ar Latvijas APK 238.^{1} panta pirmās daļas 1.punktu pieņemts lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā par Latvijas APK 166.^{35} pantā minētā pārkāpuma izdarīšanu. Sūdzības iesniedzējam nosūtīts uzaicinājums uz Protokola sastādīšanu un paskaidrojumu sniegšanu, tomēr uzaicinājumā minētajā laikā Sūdzības iesniedzējs neieradās uz Protokola sastādīšanu un paskaidrojumus nesniedza.
No Protokola redzams, ka tas sastādīts bez Sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.
Protokolā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiks 2014.gada 28.janvārī.

[3.] 2014.gada 28.janvārī VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļas vadītāja vietniece A.Ozoliņa (turpmāk- Iestāde) pieņēma Lēmumu F04/BS001639 (turpmāk – Lēmums), ar kuru Sūdzības iesniedzējam (Sabiedrības valdes loceklim) par Latvijas APK 166.^{35} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu tika piemērots naudas sods EUR 700 apmērā un atņemot tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus uz trim gadiem.
Par minēto Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram.

[4.] Ar VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2014.gada 28.jūlija Lēmumu Nr.22.11/L-18713 (turpmāk – Lēmums 22.11/L-18713) Lēmums tika atstāts negrozīts.

[5.] 2014.gada 27.augustā Jelgavas tiesā saņemta Sūdzības iesniedzēja Sūdzība, kurā lūgts tiesai atcelt Lēmumu 22.11/L-18713 pamatojoties uz sekojošiem argumentiem:
[5.1.] Lēmums 22.11/L-18713 ir prettiesisks, nepamatots un nesamērīgs, pret Sūdzības iesniedzēju tiek izmantotas represīvas metodes. Lēmumā 22.11/L-18713 atzīstot, ka sabiedrības ieguvums ar Sūdzības iesniedzējam noteikto ierobežojumu ir lielāks, nekā Sūdzības iesniedzēja tiesību vai tiesisko interešu aizskārums, Iestāde atzīst, ka aizskartas Sūdzības iesniedzēja tiesības un tiesiskās intereses;
[5.2.] Lēmumā 22.11/L-18713 nav paskaidrots, kāpēc Sabiedrības nodokļu parāds uzskatāms par ievērojamu, nav norādes, kā konkrēti pārkāpuma rezultātā tika izkropļota uzņēmējdarbības vide un aizskartas valsts un sabiedrības kopējās intereses. Valsts ieņēmumu dienests nav nodrošinājis uzņēmējdarbības vides sakārtošanu, jo valdes locekļa sodīšana neuzlabo uzņēmējdarbības vides sakārtošanu;
[5.3.] Maksātnespējas likums un Civilprocesa likums paredz kreditora tiesības iesniegt maksātnespējas pieteikumu un nodokļu administrācija ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas juridiskas personas maksātnespējas procesa lietās, tomēr nodokļu administrācija nav ierosinājusi Sabiedrības

maksātnespēju, tādejādi, tā vai nu uzskata, ka nodokļu parāds nav tiks liels, lai rosinātu maksātnespēju, vai VID nedarbojas kopējās sabiedrības interesēs. Ja VID (kreditors) neveic darbības, lai rosinātu maksātnespējas procesu, nav pamata sodīt valdes locekli par maksātnespējas procesa neierosināšanu;

[5.4.] Tikai tiesa atzīst personu par maksātnespējīgu, bet Sūdzības iesniegšanas brīdī konstatētas tikai Sabiedrības maksātnespējas procesa pazīmes, uz kuru pamata VID pieņēmis ļoti smagus soda mērus. Nav saprotams, kā Sūdzības iesniedzējs pārkāpis Latvijas APK 166.[35] panta noteikumus, ja Sabiedrība nav atzīta par maksātnespējīgu, jo neviens kreditors, tajā skaitā VID, nav ierosinājis maksātnespēju;

[5.5.] Sūdzības iesniedzējam piemērots maksimālais sods, bet Lēmumā 22.11/L-18713 nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, Iestādes amatpersona nav novērtējusi pierādījumus atbilstošo Latvijas APK 244.panta nosacījumiem, tādējādi izdarījusi nepareizus secinājumus un pieņēmusi likumam un tiesiskai apziņai neatbilstošu lēmumu;

[5.6.] Lēmums 22.11/L-18713 pieņemts tikai 2014.gada 28.jūlijā, tādējādi pārsniedzot likumā norādīto termiņu, līdz ar to Sūdzības iesniedzējs atbrīvojams no administratīvā atbildības.

[6.] Tiesa konstatē turpmāk minēto.

[6.1.] Lietā nav strīda par to, ka Sabiedrībai Lēmuma pieņemšanas brīdī ir izveidojies nodokļu parāds un Sūdzības iesniedzējs ieņem Sabiedrības valdes locekļa amatu. Lietā pastāv strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 166.[35] pantā minēto pārkāpumu un vai piemērotais naudas sods 700.00 *euro* apmērā ar aizliegumu uz trim gadiem ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās, ir likumīgs un pamatots.

[6.2.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Lūgumi par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā nav saņemti, tiesa nesaskata nepieciešamību noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, līdz ar to noteikta administratīvās lietas izskatīšana rakstveida procesā un, saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta ceturto daļu, tika noteikts termiņš paskaidrojumu sniegšanai līdz 2014.gada 15.oktobrim.

[6.3.] Paskaidrojumi, noraidījumi, lūgumi vai pieteikumi lietā nav saņemti.

[7.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā izlemj šādus jautājumus: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

[8.] No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem noskaidrots, ka 2013.gada 9.oktobrī VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Rīgas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi un tās valdes loceklim – Sūdzības iesniedzējam uz viņa deklarēto dzīvesvietu brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu, jo Sabiedrības darbībā saskatāma Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā minētā pazīme – Sabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš *(lietas lapa 43*). Brīdinājumā izskaidrotas pieteikuma neiesniegšanas sekas.

No lietas materiāliem izriet, ka, pastāvot Sabiedrības maksātnespējas procesa pazīmēm, Sūdzības iesniedzējs līdz 2013.gada 11.novembrim nav samaksājis nodokļu maksājuma parādu, nav panācis vienošanos ar kreditoru (VID), iesniedzis maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, kā arī tiesā nav ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta *(lietas lapa 41).* Minētos apstākļus savā sūdzībā Sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis.

2013.gada 13.janvārī VID amatpersona bez Sūdzības iesniedzēja klātbūtnes sastādīja Protokolu par Latvijas APK 166.[3 5] pantā minētā pārkāpuma izdarīšanu *(lietas lapa 38).*

2014.gada 28.janvārī VID amatpersona pieņēma Lēmumu par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.[35] panta un piemēroja viņam naudas sodu EUR 700 apmērā un atņemot tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus uz trim gadiem *(lietas lapa 34-36).*

[9.] Latvijas APK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā
pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.[1]pantā ir noteikts, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

[10.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudījusi Lēmuma pamatotību, tiesa uzskata, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu 22.11/L-18713, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, pamatojoties uz kuriem, Iestāde pamatoti ir konstatējusi, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 166.[35]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa Iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc pievienojas iestādes motivācijai daļā par to, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 166.[35]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā 22.11/L-18713 izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā 22.11/L-18713 izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādīto pārkāpumu izdarīšanā.

[11.] Papildus Lēmumā 22.11/L-18713 minētajiem argumentiem, tiesa norāda, ka:

[11.1.] Sabiedrības amatpersona laika posmā no 2010.gada 27.augusta ir Sūdzības iesniedzējs, kurš 2010.gada 27.augusta komercreģistrā reģistrēts kā vienīgais Sabiedrības valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt Sabiedrību atsevišķi. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējs ir uzņēmies pildīt Sabiedrības valdes locekļa pienākumus atbilstoši normatīvajiem aktiem;

[11.2] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Maksātnespējas likums kreditoram paredz tiesības iesniegt maksātnespējas pieteikumu tiesā, turklāt saskaņā ar Civilprocesa likuma normām nodokļu administrācija ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas juridiskas personas maksātnespējas procesa lietās, tomēr nodokļu administrācija nav ierosinājusi Sabiedrības maksātnespēju.

Maksātnespējas likuma 60.panta trešā daļa nosaka, ka parādniekam ir pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv kāda no šā likuma 57.panta 5., 6. vai 9.punktā minētajām juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīmēm. Ja pastāv šā likuma 57.panta 5.punktā minētā pazīme, parādniekam ir pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu gadījumos, kad nav iespējams panākt vienošanos ar kreditoriem vai ierosināt tiesiskās aizsardzības procesa lietu.

Maksātnespējas likuma 57.panta 5.punkts nosaka, ka parādniekam piemēro juridiskās personas maksātnespējas procesu, ja parādnieks nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Tiesa norāda, ka minētās normas nosaka kreditora tiesības, nevis pienākumu iesniegt maksātnespējas pieteikumu. Savukārt minētās normas trešā daļa ir imperatīva un uzliek par pienākumu parādniekam iesniegt maksātnespējas pieteikumu.

No lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrības nodokļu parāds sācis veidoties jau 2010.gadā un 2013.gada 9.oktobrī bija Ls 217,538,34. Tātad, jau 2011.gadā pastāvēja priekšnosacījumi maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanai un, konstatējot, ka Sabiedrībai ir izveidojies nodokļu parāds, tās valdes loceklim – Sūdzības iesniedzējam bija pienākums to nomaksāt, vai panākt vienošanos ar VID par nodokļu parāda nomaksu, vai, saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu, bija pienākums iesniegt Sabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, kuru Sūdzības iesniedzējs nav izpildījis.

Papildus tiesa izskaidro, ka Maksātnespējas likuma 62.panta pirmā daļa noteic, ka juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanas priekšnoteikums ir juridiskās personas maksātnespējas procesa depozīta iemaksa divu minimālo mēnešalgu apmērā Maksātnespējas administrācijas speciāli izveidotajā kontā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 12. punktu nodokļu (nodevu) administrācija ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumus, bet nav atbrīvota no depozīta iemaksas Maksātnespējas administrācijas izveidotajā kontā.

Satversmes tiesa ar 2012.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr.2011-16-01 atzina, ka parādnieka pārstāvjiem, kuriem likums uzliek par pienākumu parādnieka maksātnespējas gadījumā vērsties tiesā ar maksātnespējas pieteikumu, ir visas iespējas kontrolēt un prognozēt parādnieka finanšu stāvokli. Ņemot vērā Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā noteikto pienākumu iesniegt maksātnespējas pieteikumu, parādnieka pārstāvjiem būtu jārīkojas savlaicīgi, proti, brīdī, kad parādnieka rīcībā ir šāda nepieciešamā naudas summa. Ja šis brīdis ir nokavēts, naudas trūkums neatbrīvo parādnieka pārstāvjus no likumā noteiktās atbildības par maksātnespējas pieteikuma
neiesniegšanu. Lai parādnieka pārstāvis netiktu saukts pie atbildības, viņam ir tikai viena iespēja – iesniegt pieteikumu, maksājot juridiskās personas maksātnespējas procesa depozītu nu jau no saviem personīgajiem līdzekļiem. Kompetentajām institūcijām, konsekventi praksē turoties pie šādas loģikas un saucot parādnieku pārstāvjus pie atbildības, ir iespējams nodrošināt reālu papildu stimulu savlaicīgai parādnieka maksātnespējas pieteikuma iesniegšanai *(sk. Satversmes tiesas sprieduma lietā Nr.2011-16-01 13.3.punkts)*.

Vienlaikus tiesa konstatē, Sūdzības iesniedzējs savā Sūdzībā nenorāda uz konkrētiem apstākļiem, kuru dēļ viņš nav iesniedzis Sabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā.

Papildus tiesa norāda, ka likuma "Par Valsts ieņēmumu dienesta" 6.pants noteic, ka Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu pieņemtie lēmumi, izvirzītās prasības un dotie norādījumi šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros ir obligāti jāizpilda visām Valsts ieņēmumu dienestam kontrolei pakļautajām juridiskajām un fiziskajām personām.

Ņemot vērā iepriekšminēto tiesa noraida Sūdzības iesniedzēja šī sprieduma [5.1].- [5.4].punktos minētos argumentus kā nepamatotus.

[11.3.] Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā (sprieduma [4.5.]punkts) norāda, ka Lēmums 22.11/L-18713 pieņemts tikai 2014.gada 28.jūlijā, tādējādi pārsniedzot likumā norādīto termiņu.

Saskaņā ar Latvijas APK 37.panta pirmo, ceturto daļu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā uzsāk ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - no pārkāpuma pārtraukšanas dienas. Lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem zināms, ka 2013.gada 16.decembrī uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, 2014.gada 13.janvārī sastādīts Protokols, 2014.gada 28.janvārī pieņemts Lēmums par soda piemērošanu.

Ņemot vērā iepriekšminēto tiesa noraida Sūdzības iesniedzēja šī sprieduma [5.6.].punktā minēto argumentu kā nepamatotu.

[11.4.] Attiecībā uz Sūdzības iesniedzēja šī sprieduma [5.5.] punktā minēto tiesa norāda, ka, saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunu pārkāpumu.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingri saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem, un, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Latvijas APK 166.^{35} pants noteic, ka par minēto pārkāpumu fiziskai personai vai valdes loceklim var tikt uzlikts naudas sods līdz EUR 700, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējam piemērots maksimālais naudas sods un atņemtas tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībā uz trīs gadiem, kas, saskaņā ar Latvijas APK 29.^{1} pantu, ir maksimālais laiks uz kādu personai var tikt atņemtas tiesības ieņemt noteiktus amatus.

Lietā nav ziņu par pārkāpēja mantisko stāvokli, iepriekšēju sodāmību, apgādībā esošām personām. No lietas materiāliem zināms, ka Sūdzības iesniedzējs ieņem valdes locekļa amatu arī citās komercsabiedrībās.

Lietā nav konstatējami atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi. Lietā nav konstatēti Sūdzības iesniedzēja bezdarbību attaisnojoši iemesli. Tiesa vērtē, ka Sūdzības iesniedzējs Sabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu nav iesniedzis ne pēc administratīvā soda piemērošanas, ne līdz Sūdzības izskatīšanas dienai tiesā, kas redzams no Tiesu informatīvās sistēmas datiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, un, izvērtējot lietā esošo pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesas ieskatā, administratīvā soda mērķi iespējams panākt Sūdzības iesniedzējam piemērojot maksimālo naudas sodu EUR 700, bez papildsoda piemērošanas. Līdz ar to Latvijas APK 166.^{35} panta ietvaros grozāms Sūdzības iesniedzējam piemērotais sods.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 166.^{35}, 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{12}, 289.^{13,} 289.^{17} - 289.^{18} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

grozīt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Pētersones 2014.gada 28.jūlija lēmumu Nr.22/11/L-18713 „Par /pers. A/ sūdzības izskatīšanas rezultātiem" **un sodīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar naudas sodu EUR 700 (septiņi simti *euro*) apmērā.**

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 16.janvārī.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu, dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese (personiskais paraksts) L.Gulbe

NORAKSTS PAREIZS
Jelgavas tiesas tiesnese L.Gulbe
Jelgavā, 16.01.2015.